

Категорія справи № 910/20158/14: **Господарські справи (до 01.01.2019); Майнові спори; Виконання договору кредитування; Інший спір про виконання договору кредитування.**

Надіслано судом: **не визначено**. Зареєстровано: **21.11.2014**. Оприлюднено: **26.11.2014**.

Номер судового провадження: **не визначено**

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД міста КИЄВА 01030, м.Київ, вул.Б.Хмельницького,44-Б тел. 284-18-98 РІШЕННЯ

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

Справа № 910/20158/14 11.11.14 за позовом публічного акціонерного товариства «Київський дослідний ремонтно-механічний завод»

до публічного акціонерного товариства «Брокбізнесбанк»

за участю третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору на стороні відповідача: Фонд гарантування вкладів фізичних осіб

про визнання зобов'язань припиненими,

суддя Шкурдова Л.М.

за участю:

представника позивача - Кондратюк А.В., довіреність № б/н від 22.09.2014;

представника відповідача - Чеброва Ю.В., довіреність « 259/03 від 12.06.2014;

представника третьої особи - Костюченко І.В., довіреність №09-9963/14 від 14.10.2014,

Суть спору:

23.09.2014 публічне акціонерне товариство «Київський дослідний ремонтно-механічний завод» звернулось до господарського суду міста Києва із позовною заявою до публічного акціонерного товариства «Брокбізнесбанк», в якій просило суд визнати припиненим з 17.09.2014, у зв'язку із поєднанням боржника і кредитора в одній особі, зобов'язання публічного акціонерного товариства «Київський дослідний ремонтно-механічний завод» перед публічним акціонерним товариством «Брокбізнесбанк» за кредитним договором №22-07-980-KL від 02.04.2007 та додатковими угодами до нього, в частині заборгованості за кредитом у загальному розмірі 33718559,87 грн.; визнати припиненим з 17.09.2014 іпотечний договір від 16.01.2008, який посвідчений приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу ОСОБА_4 та зареєстрований в реєстрі за №106 (майновий комплекс, загальною площею 18517,1 кв.м., що знаходиться за адресою: АДРЕСА_1); визнати припиненим з 17.09.2014 договір від 01.09.2008 про внесення змін до іпотечного договору від 16.01.2008, який посвідчений приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу ОСОБА_4 та зареєстрований в реєстрі за № 2482; визнати припиненим з 17.09.2014 договір від 08.04.2010 про внесення змін до іпотечного договору від 16.01.2008, який посвідчений приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу ОСОБА_4 та зареєстрований в реєстрі за № 441; визнати припиненим з 17.09.2014 договір від 11.04.2011 про внесення змін до іпотечного договору від 16.01.2008, який посвідчений приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу ОСОБА_4 та зареєстрований в реєстрі за №694.

Позовні вимоги із посиланням на норми статей 598, 606 Цивільного кодексу України та статті 204 Господарського кодексу України обґрунтовані тим, що на думку позивача у праввідносинах, що

виникли між позивачем та відповідачем, відбулось поєднання в грошовому зобов'язанні боржника і кредитора в одній особі - в особі позивача, що на думку позивача відповідно до ст.606 Цивільного кодексу України є підставою для припинення зобов'язання.

Ухвалою господарського суду міста Києва від 26.09.2014 було порушено провадження у справі та призначено справу до розгляду в судовому засіданні на 22.10.2014.

В судовому засіданні 22.10.2014 було відмовлено відповідачу у задоволенні клопотання про призначення колегіального розгляду справи та оголошено перерву до 11.11.2014.

У судовому засіданні 11.11.2014 з'явилися представники сторін та представник Фонду гарантування вкладів фізичних осіб. Представником відповідача було надано заяву про відвід головуєчого у справі судді, у задоволенні якої судом було відмовлено ухвалою від 11.11.2014.

Крім цього, в судовому засіданні 11.11.2014 судом було залучено до участі у справі в якості третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору Фонд гарантування вкладів фізичних осіб, враховуючи що саме ця установа виконує спеціальні функції у сфері гарантування вкладів фізичних осіб та виведення неплатоспроможних банків з ринку, а отже рішення у цій справі впливає на права та інтереси зазначеної установи.

Представник позивача підтримав позовні вимоги у повному обсязі, з урахуванням поданих через канцелярію суду 07.11.2014 письмових пояснень, в яких було змінено пункт 2 позовних вимог, а саме у цих додаткових поясненнях позивач просив визнати припиненим з 17.09.2014, у зв'язку із поєднанням боржника і кредитора в одній особі, зобов'язання публічного акціонерного товариства «Київський дослідний ремонтно-механічний завод» перед публічним акціонерним товариством «Брокбізнесбанк» за кредитним договором №22-07-980-KL від 02.04.2007 та додатковими угодами до нього, в частині заборгованості за кредитом у загальному розмірі **33966968,24 грн.** Інші позовні вимоги були залишені без змін.

Представник відповідача заперечував проти задоволення позовних вимог, просив відмовити у задоволенні позову з підстав, викладених у раніше поданому запереченні на позовну заяву та додаткових поясненнях. Зокрема, вказував, що для спірних правовідносин пріоритетними є норми Закону України «Про гарантування вкладів фізичних осіб», а отже норми ст.606 Цивільного кодексу України застосовуватись не можуть, цим законом не передбачено способу задоволення вимог кредиторів до банку шляхом поєднання боржника та кредитора в одній особі, станом на день укладення договорів відступлення права вимоги відповідач не був боржником цедентів, а розмір заборгованості відповідача перед позивачем належним чином не доведений.

У судовому засіданні 11.11.2014 було оголошено вступну та резолютивну частини рішення.

Розглянувши подані документи і матеріали, всебічно та повно з'ясувавши всі фактичні обставини, об'єктивно оцінивши докази, які мають юридичне значення для розгляду справи і вирішення спору по суті, господарський суд міста Києва, -

ВСТАНОВИВ:

02.04.2007 між публічним акціонерним товариством «Київський дослідний ремонтно-механічний завод» та публічним акціонерним товариством «Брокбізнесбанк» був укладений кредитний договір № 22-07-980-KL (далі - Кредитний договір) відповідно до умов якого відповідач надав позивачу відкличну кредитну лінію у розмірі 4000000,00 грн. на строк з 02.04.2007 до 02.04.2009 зі сплатою 15% річних.

Додатковими угодами №1 від 02.04.2007, №2 від 05.04.2007, №3 від 28.04.2007, №4 від 14.05.2007, №6 від 23.05.2007, №7 від 24.05.2007, №8 від 29.05.2007, №9 від 21.06.2007 до Кредитного договору підтверджується факт надання кредитних траншів в межах відкритої кредитної лінії.

З 16.07.2007 по 29.03.2010 розмір кредитної лінії неодноразово змінювався, а саме: додатковою угодою №10 від 16.07.2007 було збільшено розмір кредитної лінії до 4907000,00; додатковою угодою №12 від 16.01.2008 було збільшено розмір кредитної лінії до 30000000,00 грн.; додатковою угодою

№15 від 22.08.2008 було збільшено розмір кредитної лінії до 33000000,00; додатковою угодою №17 від 29.03.2010 розмір кредитної лінії було встановлено в сумі 32900000,00 грн.

Також протягом дії Кредитного договору неодноразово змінювався розмір відсотків за користування кредитом з 15% до 22%, що підтверджується додатковими угодами до Кредитного договору №13 від 22.04.2008, №14 від 22.07.2008, №15 від 22.08.2008, №22 від 08.08.2011, №23 від 13.10.2011, №24 від 01.03.2012.

Крім цього, додатковими угодами до Кредитного договору неодноразово змінювався термін користування кредитними коштами, зокрема, додатковою угодою №24 від 01.03.2012 - до 31.12.2014.

16.01.2008 між публічним акціонерним товариством «Київський дослідний ремонтно-механічний завод» та публічним акціонерним товариством «Брокбізнесбанк» був укладений іпотечний договір який посвідчений приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу ОСОБА_4 та зареєстрований в реєстрі за №106, відповідно до умов п.1.1 якого позивач як іпотекодавець з метою забезпечення основного зобов'язання, що випливає з Кредитного договору передає в іпотеку, а іпотеко держатель приймає в іпотеку предмет іпотеки - майновий комплекс, загальною площею 18517,1 кв.м., що знаходиться за адресою: АДРЕСА_1.

В подальшому 01.09.2008, 08.04.2010, 11.04.2011 між позивачем та відповідачем були укладені договори про внесення змін до іпотечного договору від 16.01.2008 в яких змінювались розміри основного зобов'язання відповідно до внесених змін до Кредитного договору.

За твердженням позивача, що викладене у додаткових письмових поясненнях наданих суду 07.11.2014, станом на 10.07.2014 залишок несплаченої заборгованості позивача перед відповідачем становить загальну суму у розмірі 33966968,24 грн.

10.06.2014 Правлінням Національного банку України було винесено Постанову № 339 «Про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію публічного акціонерного товариства «Брокбізнесбанк», а 11.06.2014 виконавчою дирекцією Фонду гарантування вкладів фізичних осіб було прийнято рішення №45 про початок ліквідації.

03.09.2014 між позивачем в якості цесіонарія та компанією Cynタルmo Holdings Ltd в якості цедента було укладено договір про відступлення права вимоги №7, згідно якого цедент відступив право вимоги до відповідача на суму 2794555,06 доларів США, що за курсом Національного банку України станом на 10.06.2014 становить 32985589,34 грн.

20.08.2014 між громадянином України ОСОБА_5 в якості цедента та позивачем в якості цесіонарія було укладено договір відступлення права вимоги №22, відповідно до умов якого цедент відступив позивачу право вимоги до відповідача на суму 104410,38 доларів США, що за курсом Національного банку України станом на 10.06.2014 становить 1232410,11 грн.

Таким чином, на думку позивача, він набув право вимоги до відповідача на загальну суму 34217999,45 грн.

Посилаючись на норми статей 606 Цивільного кодексу України та статті 204 Господарського кодексу України позивач вважає, що оскільки у правовідносинах між позивачем та відповідачем відбулось поєднання в особі позивача боржника і кредитора банку в грошовому зобов'язанні, а отже грошове зобов'язання позивача перед відповідачем у розмірі 33966968,24 грн. має бути визнане судом припиненим, як і іпотечний договір від 16.01.2008 із договорами про внесення змін до нього, оскільки ним забезпечується виконання саме цього грошового зобов'язання.

Зазначене і стало причиною для звернення позивача до суду із даним позовом.

Проаналізувавши обставини справи суд дійшов до висновку що позовні вимоги підлягають задоволенню з огляду на наступне.

Статтею 509 Цивільного кодексу України передбачено, що зобов'язанням є правовідношення, в якому одна сторона (боржник) зобов'язана вчинити на користь другої сторони (кредитора) певну дію

(передати майно, виконати роботу, надати послугу, сплатити гроші тощо) або утриматися від певної дії, а кредитор має право вимагати від боржника виконання його обов'язку.

Згідно ст. 173 Господарського кодексу України, господарським визнається зобов'язання, що виникає між суб'єктом господарювання та іншим учасником (учасниками) відносин у сфері господарювання з підстав, передбачених цим Кодексом, в силу якого один суб'єкт (зобов'язана сторона, у тому числі боржник) зобов'язаний вчинити певну дію господарського чи управлінсько-господарського характеру на користь іншого суб'єкта (виконати роботу, передати майно, сплатити гроші, надати інформацію тощо), або утриматися від певних дій, а інший суб'єкт (управнена сторона, у тому числі кредитор) має право вимагати від зобов'язаної сторони виконання її обов'язку.

За змістом частини першої статті 193 Господарського кодексу України суб'єкти господарювання та інші учасники господарських відносин повинні виконувати господарські зобов'язання належним чином відповідно до закону, інших правових актів, договору, а за відсутності конкретних вимог щодо виконання зобов'язання - відповідно до вимог, що у певних умовах звичайно ставляться. Аналогічні положення містяться у статтях 525, 526 Цивільного кодексу України.

Відповідно до приписів статті 526 Цивільного кодексу України зобов'язання має виконуватися належним чином відповідно до умов договору та вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства, а за відсутності таких умов та вимог - відповідно до звичаїв ділового обороту або інших вимог, що звичайно ставляться.

Частиною першою статті 530 Цивільного кодексу України передбачено, якщо у зобов'язанні встановлений строк (термін) його виконання, то воно підлягає виконанню у цей строк (термін).

Згідно статті 629 Цивільного кодексу України, договір є обов'язковим для виконання сторонами.

Згідно зі статтею 1046 Цивільного кодексу України за договором позики одна сторона (позикодавець) передає у власність другій стороні (позичальникові) грошові кошти або інші речі, визначені родовими ознаками, а позичальник зобов'язується повернути позикодавцеві таку ж суму грошових коштів (суму позики) або таку ж кількість речей того ж роду та такої ж якості. Договір позики є укладеним з моменту передання грошей або інших речей, визначених родовими ознаками.

Частиною 1 статті 1048 Цивільного кодексу України передбачено, що позикодавець має право на одержання від позичальника процентів від суми позики, якщо інше не встановлено договором або законом. Розмір і порядок одержання процентів встановлюються договором.

Відповідно до частини першої статті 1049 Цивільного кодексу України Позичальник зобов'язаний повернути позикодавцеві позику (грошові кошти у такій самій сумі або речі, визначені родовими ознаками, у такій самій кількості, такого самого роду та такої самої якості, що були передані йому позикодавцем) у строк та в порядку, що встановлені договором.

Обставина укладення 02.04.2007 Кредитного договору із подальшими його змінами та доповненнями у вигляді додаткових угод сторонами не заперечується та підтверджується матеріалами справи.

Довідкою ПАТ «Брокбізнесбанк» вих. № 2480д-010-05 від 30.07.2014 підтверджується, що розмір заборгованості позивача перед відповідачем станом на 10.07.2014 становить загальну суму 33966968,24 грн.

Відповідач вказує, що заборгованість позивача перед відповідачем станом на 17.09.2014 складає 35727167,71 грн., на підтвердження чого ним надано відповідний розрахунок заборгованості.

З наданого відповідачем розрахунку вбачається, що ним нараховані позивачу відсотки за користування кредитом після відкликання банківської ліцензії відповідача, а також нараховані штрафні санкції за неналежне виконання зобов'язань.

Згідно зі ст. 17 Закону України «Про банки і банківську діяльність» юридична особа набуває статусу банку і право на здійснення банківської діяльності виключно після отримання банківської ліцензії та

внесення відомостей про неї до Державного реєстру банків. Забороняється здійснювати банківську діяльність без отримання банківської ліцензії.

Як вбачається з матеріалів справи 10.06.2014 Правлінням Національного банку України було винесено Постанову № 339 «Про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію публічного акціонерного товариства «Брокбізнесбанк».

Таким чином, відповідач безпідставно нарахував позивачу відсотки з дня відкликання у відповідача банківської ліцензії.

Також, як вбачається з наданих позивачем доказів, останній вчиняв дії щодо своєчасного виконання зобов'язань за Кредитним договором, однак відповідач з лютого 2014 року неодноразово затримував перерахування грошових коштів за платіжними дорученнями позивача. Зазначене підтверджується листуванням між позивачем та відповідачем з лютого по квітень 2014 року.

Отже, посилання відповідача на те що заборгованість позивача перед відповідачем є іншою ніж 33966968,24 грн., є необґрунтованим.

Відповідно до ч.5 ст. 45 Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб» протягом 30 днів з дня опублікування відомостей про відкликання банківської ліцензії, ліквідацію банку та призначення уповноваженої особи Фонду кредитори мають право заявити уповноваженій особі Фонду про свої вимоги до банку.

З матеріалів справи вбачається, що 09.07.2014 компанія Cyntalmo Holdings Ltd направила до відповідача заяву про задоволення вимог кредитора на суму 10102698,63 доларів США, яка прийнята та зареєстрована за вх. №4203 від 10.07.2014.

Крім цього, 10.07.2014 громадянин України ОСОБА_5 направила до відповідача заяву про визнання вимог кредитора на суму 375003,82 доларів США, яка прийнята та зареєстрована за вх. №12360-фіз від 10.07.2014.

Згідно з п.1 ч.1. ст. 512 Цивільного кодексу України кредитор у зобов'язанні може бути замінений іншою особою внаслідок передання ним своїх прав іншій особі за правочином (відступлення права вимоги).

Відповідно до ст. 514 Цивільного кодексу України до нового кредитора переходять права первісного кредитора у зобов'язанні в обсязі і на умовах, що існували на момент переходу цих прав, якщо інше не встановлено договором або законом.

Частиною 1 ст. 517 Цивільного кодексу України передбачено, що первісний кредитор у зобов'язанні повинен передати новому кредиторі документи, які засвідчують права, що передаються, та інформацію, яка є важливою для їх здійснення.

03.09.2014 між позивачем в якості цесіонарія та компанією Cyntalmo Holdings Ltd в якості цедента було укладено договір про відступлення права вимоги №7, згідно якого цедент відступив право вимоги до відповідача за договором банківського вкладу №13-11-2010 від 22.11.2010 на суму 2794555,06 доларів США, що за курсом Національного банку України станом на 10.06.2014 становить 32985589,34 грн.

Відповідно до п.2.1 договору про відступлення права вимоги №7 від 03.09.2014 право вимоги за цим договором вважається переданим з моменту підписання сторонами цього договору та актів приймання-передачі примірників нотаріально посвідченої копії договору банківського вкладу №13-11-2010 від 22.11.2010, виписки по особовому рахунку та копії заяви цедента про задоволення вимог кредиторів.

В матеріалах справи містяться копії договору про відступлення права вимоги №7 від 03.09.2014, а також акту приймання-передачі №1 від 03.09.2014 до цього договору передбачених ним документів, що підписані цедентом та цесіонарієм.

Згідно з п.2.6. договору про відступлення права вимоги №7 від 03.09.2014, з моменту відступлення права вимоги цесіонарій заміщає цедента в межах відступлених ним прав у всіх необхідних правовідносинах, які склались між цедентом і ПАТ «Брокбізнесбанк».

03.09.2014 компанія Syntalmo Holdings Ltd направила на адресу відповідача повідомлення про відступлення права вимоги.

Крім цього 20.08.2014 між громадянином України ОСОБА_5 в якості цедента та позивачем в якості цесіонарія було укладено договір відступлення права вимоги №22, відповідно до умов якого цедент відступив позивачу право вимоги до відповідача за договором про відкриття та обслуговування спеціального карткового рахунку від 27.04.2010 на суму 104410,38 доларів США, що за курсом Національного банку України станом на 10.06.2014 становить 1232410,11 грн.

Відповідно до п.2.1 договору про відступлення права вимоги №22 від 20.08.2014 право вимоги за цим договором вважається переданим з моменту підписання сторонами цього договору та актів приймання передачі примірників копії про відкриття та обслуговування спеціального карткового рахунку від 27.04.2010, виписки по особовому рахунку та копії заяви цедента про задоволення вимог кредиторів.

В матеріалах справи містяться копії договору про відступлення права вимоги №22 від 20.08.2014, а також акту приймання-передачі №1 від 20.08.2014 до цього договору передбачених ним документів, що підписані цедентом та цесіонарієм.

Згідно з п.2.6. договору про відступлення права вимоги №22 від 20.08.2014, з моменту відступлення права вимоги цесіонарій заміщає цедента в межах відступлених ним прав у всіх необхідних правовідносинах, які склались між цедентом і ПАТ «Брокбізнесбанк».

29.08.2014 громадянин України ОСОБА_5 направив на адресу відповідача повідомлення про відступлення права вимоги.

Отже, враховуючи наявність договорів про відступлення права вимоги №22 від 20.08.2014 та №7 від 03.09.2014 суд приходиться до висновку, що до позивача перейшло право вимоги до відповідача на загальну суму 34217999,45 грн.

17.09.2014 позивач направив на адресу відповідача заяву щодо припинення зобов'язань поєднанням боржника і кредитора в одній особі.

Таким чином, позивач є боржником відповідача за грошовими зобов'язаннями на суму 33966968,24 грн., а відповідач у свою чергу є боржником позивача за грошовими зобов'язаннями на суму 34217999,45 грн.

Відповідно до ст. 606 Цивільного кодексу України зобов'язання припиняється поєднанням боржника і кредитора в одній особі.

Аналогічне положення міститься у ч.2 ст.204 Господарського кодексу України, згідно якої господарське зобов'язання припиняється у разі поєднання управленої та зобов'язаної сторін в одній особі.

Таким чином, у правовідносинах, що виникли між позивачем та відповідачем за вищезазначеними зобов'язаннями відбулося поєднання в грошовому зобов'язанні боржника і кредитора в одній особі - в особі позивача, що є підставою для припинення зобов'язання відповідно до ст. 606 Цивільного кодексу України.

При цьому, доводи відповідача щодо неможливості припинення зобов'язань через процедуру ліквідації банку не приймаються судом, оскільки припинення зобов'язання є самостійною правовою підставою та самостійним інститутом, що визначено в ст. 606 ЦК і не залежить від черговості задоволення вимог кредиторів, встановленої Законом України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб». Протилежних положень вказаний закон не містить.

Крім того, Закон України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб», який є спеціальним законом, що визначає процедуру ліквідації банків, хоча і не передбачає, але й не містить у собі заборони на припинення зобов'язань у зв'язку з поєднанням боржника і кредитора банку в одній особі на стадії ліквідації банку.

За таких обставин вимоги позову щодо визнання припиненим з 17.09.2014, у зв'язку із поєднанням боржника і кредитора в одній особі, зобов'язання позивача перед відповідачем за кредитним договором №22-07-980-KL від 02.04.2007 та додатковими угодами до нього, в частині заборгованості за кредитом у загальному розмірі 33966968,24 грн., є обґрунтованими та підлягають задоволенню.

Відповідно до ч.1 ст. 575 Цивільного кодексу України іпотекою є застава нерухомого майна, що залишається у володінні заставодавця або третьої особи.

Згідно з частиною 5 ст.3 Закону України «Про іпотеку» іпотека має похідний характер від основного зобов'язання і є дійсною до припинення основного зобов'язання або до закінчення строку дії іпотечного договору.

Статтею 17 Закону України «Про іпотеку» встановлено що іпотека припиняється у разі припинення основного зобов'язання або закінчення строку дії іпотечного договору.

Таким чином, оскільки зобов'язання позивача перед відповідачем за Кредитним договором судом визнано припиненим з 17.09.2014, припиняється і зобов'язання за іпотечним договором від 16.01.2008 із всіма договорами про внесення до нього змін.

Враховуючи викладене, позовні вимоги підлягають задоволенню у повному обсязі.

За правилами статті 49 Господарського процесуального кодексу України витрати позивача, пов'язані з розглядом справи, покладаються на відповідача.

Керуючись ст.ст. 49, 82-85, 115, 116 ГПК України, суд

В И Р І Ш И В:

1. Позов задовольнити повністю.

2. Визнати припиненим з 17.09.2014 зобов'язання публічного акціонерного товариства «Київський дослідний ремонтно-механічний завод» перед публічним акціонерним товариством «Брокбізнесбанк» за кредитним договором №22-07-980-KL від 02.04.2007 та додатковими угодами до нього, в частині заборгованості за кредитом у загальному розмірі 33966968,24 грн.

3. Визнати припиненим з 17.09.2014 іпотечний договір від 16.01.2008, укладений між публічним акціонерним товариством «Київський дослідний ремонтно-механічний завод» та публічним акціонерним товариством «Брокбізнесбанк», який посвідчений приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу ОСОБА_4 та зареєстрований в реєстрі за №106.

4. Визнати припиненим з 17.09.2014 договір від 01.09.2008 про внесення змін до іпотечного договору від 16.01.2008, укладений між публічним акціонерним товариством «Київський дослідний ремонтно-механічний завод» та публічним акціонерним товариством «Брокбізнесбанк», який посвідчений приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу ОСОБА_4 та зареєстрований в реєстрі за №2482.

5. Визнати припиненим з 17.09.2014 договір від 08.04.2010 про внесення змін до іпотечного договору від 16.01.2008, укладений між публічним акціонерним товариством «Київський дослідний ремонтно-механічний завод» та публічним акціонерним товариством «Брокбізнесбанк», який посвідчений приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу ОСОБА_4 та зареєстрований в реєстрі за №441.

6. Визнати припиненим з 17.09.2014 договір від 11.04.2011 про внесення змін до іпотечного договору від 16.01.2008, укладений між публічним акціонерним товариством «Київський дослідний

ремонтно-механічний завод» та публічним акціонерним товариством «Брокбізнесбанк», який посвідчений приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу ОСОБА_4 та зареєстрований в реєстрі за №694.

7. Стягнути з публічного акціонерного товариства «Брокбізнесбанк» (проспект Перемоги, 41, м. Київ, 03057, ідентифікаційний код 19357489) з будь-якого рахунку, виявленого державним виконавцем під час виконання рішення суду, на користь публічного акціонерного товариства «Київський дослідний ремонтно-механічний завод» (вул. Ушинського, 40, м. Київ, 03151, код ЄДРПОУ 05528421) витрати по сплаті судового збору у розмірі 2436 (дві тисячі чотириста тридцять шість) грн. 00 коп.

Після набрання рішенням законної сили видати відповідний наказ.

Повне рішення складено 17.11.2014

Суддя

Л.М. Шкурдова